

[Mølgaard]

ne at gøre. Der er rigeligt for et menneske at gøre dermed, når man også skal fungere som lærer ved siden af. Det, der hedder fritidsudlån, er et meget bredt område, som han/hun ingen forudsætninger har for at kunne klare ordentligt. Lad os klare hver sit område, samarbejde alt det, vi kan og respektere hinandens job, må man nok sige i denne faggrænseproblematik.

Med hensyn til administrationen af bygningsfredningsloven og af naturfredningsloven påpeges der i redegørelsen behovet for et tæt samarbejde mellem de forskellige instanser. Jeg vil gerne påpege, at for mig at se er der ikke nogen tvivl om, at administrationen af fredning af fortidsminder så decideret er fejlplaceret nu om stunder; den bør føres tilbage til museumsvesenet.

Det »solide fundament« for teatrets trivsel, som ministeren fastslår at der er skabt med teaterloven, er nok noget, der med Strøghusteatret, med Posthus-Teatret, Jesper Klein-udnævnelserne – eller den udnævnelse, der ikke kom – med Husets teaters situation, med Arteautomatikken taget i betragtning i høj grad er et tvivlsomt udsagn i redegørelsen. Lassenismen er alt, alt for farlig og alt, alt for udbredt. Den nyder alt for gode kår til skade for teaterlivet i Danmark.

Steenholdt (Grøn.):

Jeg har lyttet med megen interesse til debatten om den danske kultur. Denne interessante debat giver mig anledning til at sige lidt om den grønlandske kultur.

Jeg er enig i, som der står i redegørelsen, at kultur ikke kan eksistere i et tomrum, at den er en del af samfundspolitikken, og at dens vilkår bestemmes af den udvikling, der sker i samfundet – herunder i det nu hjemmestyrende Grønland.

Vi har ikke fortrudt, at vi oprettede landsstyreområdet for kirke og kulturelle anliggender i forbindelse med hjemmestyrets indførelse. Grønlands kulturliv har aldrig haft en opblomstringstid som nu; det er også glædeligt.

Den meget hastige udvikling i 1960'erne har ellers opsplittet det grønlandske samfund. De ældre henvises til den gamle kultur, mens de unge og børnene opdrages i den såkaldte moderne kultur. Vi har endnu bedsteforældre, som ikke forstår deres børne-

børn på deres eget sprog. Det er det, man nu prøver at rette op. Skolen, radioen og bladene prøver på at dække deres behov. De unge er nu mere interesseret i at høre de gamles livshistorier end før, men i visse tilfælde er det for sent. Film og fjernsynsudsendelser tager for lidt hensyn til dem, som ikke forstår dansk. Hvad hjælper det at se en udsendelse, når man ikke forstår, hvad der bliver sagt? Det problem prøver vi at løse.

De unge grønlanderes musikalske udfoldelser gennem Grønlands Radio og i forsamlingshusene er opmuntrende. Flere og flere grønlandske forfattere giver os også optimisme. Hvad det grønlandske landsmuseum angår, har vi efterhånden også gode erfaringer. Endnu en gang takket være forståelse fra dansk side har vi efterhånden fået verdensberømte samlinger trods vores landsmuseums unge alder.

Vi nøjes ikke med at samle vores kulturinteresser udelukkende om Grønland. Vi har hentet gamle og glemte eskimokulturværdier fra andre eskimokulturer også. Vi har igangsat forbindelser med andre minoriteter for at vække interessen for deres egen kultur hos dem selv og ikke mindst i den øvrige verden. Vores kultur er som bekendt blevet begravet af de andre, »bedre« kulturer, men det var bare en fejltagelse.

Jeg har kun noget rosende og optimistisk at sige om den grønlandske kultur, men det undrer mig lidt, at den 34 sider lange redegørelse kun omtaler det danske kulturliv og forbigår det færøske og grønlandske. Jeg vil dog gerne tage dette som udtryk for en positiv holdning og respekt for de særprægede kulturer i det høje nord. Grønland kan ikke undvære et pust fra de nordiske kulturer. Dem er vi bundet til i historisk tid.

Danmark må også fremtidig hjælpe os økonomisk og ikke mindst med den nødvendige ekspertise, således at den opvågnende grønlandske kultur kan fortsætte sin opblomstringstid.

Flygaard (DR):

Jeg skal blot her i anden omgang advare meget stærkt imod, at man vil støtte eliteidrætten. Jeg vil gerne her begrunde det med, at jeg egentlig synes, der er noget forfærdeligt i, at man i første omfang bevilger summer, meget store summer, til at træne folk op